

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 638/2021
15.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Велисава Мићића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К. број 105/20 од 23.11.2020. године и Вишег суда у Чачку Кж1. бр. 102/21 од 13.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.06.2021. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Велисава Мићића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Ивањици К. број 105/20 од 23.11.2020. године и Вишег суда у Чачку Кж1. бр. 102/21 од 13.05.2021. године, тако што Врховни касациони суд, на основу одредбе члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку, према окривљеном АА, са личним подацима као у списима предмета,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

што је:

Дана 23.06.2019. године, око 16,00 часова у ... у улици ..., у стању урачунљивости, свестан да је његово дело забрањено, а хтео је његово извршење, погодио приватну тужиљу ББ керамичком шољом од кафе у пределу врата са задње стране, због чега је на телу приватне тужиље у пределу задње стране врата десно настала отеченост и црвенило промера 2x4cm,

- чиме би извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика.

Обавезује се приватна тужиља ББ да, сходно члану 265. став 3. Законика о кривичном поступку накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним решењем.

Оштећена – приватна тужила ББ се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К. број 105/20 од 23.11.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико не плати наведену казну у одређеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с`тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци. Обавезан је окривљени да приватној тужилји накнади трошкове кривичног поступка у износу од 200.260,00 динара, као и да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом приватна тужила АА је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1. бр. 102/21 од 13.05.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА и пуномоћника приватне тужилје ББ и пресуда Основног суда у Ивањици К. број 105/20 од 23.11.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Велисав Мићић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновни поступак или исте преиначи у смислу навода из Захтева.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано бранилац окривљеног иако не нумерише, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП наводима да је протекао рок за подизање приватне кривичне тужбе, обзиром да се догађај који је предмет поступка одиграо дана 23.06.2019. године, а приватна кривична тужба је поднета 24.12.2019. године, односно истеком законом предвиђеног рока од 3 месеца од дана сазнања за дело и учиниоца.

Наиме, из списка предмета произилази да је приватна тужила ББ приватну кривичну тужбу поднела суду дана 24.12.2019. године, против окривљеног ББ због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а поводом догађаја који се одиграо дана 23.06.2019. године.

Такође, из списка предмета произилази да је ПС Ивањица доставила Основном јавном тужиоцу у Чачку – Одељење у Ивањици у предмет Ктр.бр. 497/19 извештај КУ број: ПУ 395/19 од 11.07.2019. године и седам службених белешки о обавештењу примљеном од грађана, међу којима је и службена белешка о обавештењу примљеном од грађана – ББ од 23.06.2019. године. У службеној белешци о обавештењу примљеном од грађана Ку број ДДЗ19294/19 од 23.06.2019. године је константовано да су овлашћена службена лица ПС Ивањица обавила разговор са ББ у којем је описан догађај од 23.06.2019. године. Овлашћена службена лица ПС Ивањица су конкретном приликом поступала по пријави лекара Хитне службе Дома здравља Ивањица, која је пријавила да је лице ББ из ...затражила лекарску помоћ, због повреда које је задобила од стране комшије, АА из ..., тако што ју је исти гађао шољом за кафу преко ограде дворишта и погодио у пределу врата. Сходно изнетом, овлашћена службена лица су поступала у складу са својим овлашћења у смислу члана 286. ЗКП.

Наведени извештај ПС Ивањица, заједно са службеним белешкама примљеним од грађана, заведен је у уписник Основног јавног тужилаштва у Чачку Ктр. бр. 497/19 о којем је од стране јавног тужиоца и сачињена службена белешка, у смислу члана 97. Правилника о управи у јавним тужилаштвима. Поред изнетог, Основни јавни тужилац у Чачку, Одељење у Ивањици обавестило је ББ дописом Ктр. бр. 497/19 од 11.10.2019. године да је након извршених провера, предузетих поводом извештаја ПУ Чачак – ПС Ивањица ПУ 359/19 од 11.07.2019. године, а у вези пријаве лекара хитне службе Дома здравља Ивањица, због повреда које је задобила од стране АА, јавни тужилац нашао да не постоје основи сумње да је окривљени извршио неко кривично дело за које се кривично гоњење предузима по службеној дужности, да нема елемената прекршаја, али да у његовим радњама има елемената кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које дело се кривично гоњење предузима по приватној тужби. Наведено обавештење ББ примила је 24.10.2019. године.

Одредбом члана 122. став 1. КЗ прописано је да ко другог лако телесно повреди или му здравље лако наруши, казниће се новчаном казном или затвором до једне године. Ставом 4. члана 122. КЗ прописано је да се гоњење за дело из става 1. овог члана предузима по приватној тужби.

Одредбама члана 65. ЗКП прописано је у ставу 1. да се приватна тужба подноси надлежном суду, а у ставу 2. да се приватна тужба подноси у року од 3 месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог. У ставу 3. члана 65. КЗ прописано је да ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за кривично гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби, пријава, односно предлог, сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеном за приватну тужбу.

Сходно изнетом, из списка предмета произилази да приватна тужила – оштећена нија поднела кривичну пријаву надлежној полицијској станици нити надлежном јавном тужиоцу за догађај који је предмет овог кривичног поступка, у складу са Закоником о

кривичном поступку, јер се службена белешка о обавештењу примљеном од грађана од 23.06.2019. године не може сматрати кривичном пријавом, већ иста представља активност полиције у смислу члана 286. ЗКП и у којој белешци се ББ није изјаснила да се придружује кривичном гоњењу нити да истиче имовинскоправни захтев, на који начин би могла да јасно изрази своју вољу за кривични прогон окривљеног.

Наиме, изјава оштећене дата у кривичном поступку – да се придружује кривичном гоњењу- по оцени овог суда, би се могла сматрати кривичном пријавом, али је оваква изјава у конкретном случају изостала, како у службеној белешци о обавештењу примљеном од грађана, а тако и касније, све до дана подношења приватне кривичне тужбе (24.12.2019. године).

Како из изнетог произилази да је приватна тужила против окривљеног АА поднела приватну кривичну тужбу за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ дана 24.12.2019. године, да пре тог датума није подносила кривичну пријаву за наведено кривично дело (у којој процесној ситуацији би било места примени члана 65. став 3. КЗ), да се догађај који је предмет поступка одиграо дана 23.06.2019. године, то у конкретном случају приватна кривична тужба приватне тужиле није поднета у року од 3 месеца од дана када је сазнала за кривично дело и осумњиченог сходно члану 65. став 2. ЗКП, из којих разлога је приватна кривична тужба неблаговремена, односно иста је неправилно оцењена као благовремена од стране нижестепених судова.

С`обзиром на изнето, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, те је отклонио наведену повреду закона преиначењем правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К. број 105/20 од 23.11.2020. године и Вишег суда у Чачку Кж1. бр. 102/21 од 13.05.2021. године, тако што је према окривљеном АА, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за које је правноснажно оглашен кривим.

Како је у односу на окривљеног АА оптужба одбијена, то је Врховни касациони суд на основу члана 265. став 3. ЗКП одлучио да је приватна тужила дужна да накнади трошкове кривичног поступка.

На основу члана 258. став 2. ЗКП Врховни касациони суд је упутио оштећену – приватну тужилу ББ да имовинскоправни захтев може остваривати у парничном поступку.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић